

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Miladou Haplovou ve věci žalobkyně **K. H.**, bytem ....., proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, o invalidní důchod, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 16.7.2014, č.j. 775 611 3794/47091-VD,

t a k t o :

I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení, ze dne 16.7.2014, č.j. 775 611 3794/47091-VD s e z r u š u j e a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.

II. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalované ze dne 16.7.2014, č.j. 775 611 3794/47091-VD, žalovaná zamítla námitky účastnice řízení a rozhodnutí ze dne 5.6.2014, č.j. 775 611 3794 potvrdila. Potvrzeným rozhodnutím ČSSZ odňala účastnici řízení od 10.7.2014 invalidní důchod podle § 56 odst. 1, písm. a) a § 39 odst. 1 zák. č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o důchodovém pojištění), neboť podle posudku OSSZ Brno – venkov ze dne 26.5.2014 nebyla již účastnice řízení invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu ji poklesla pracovní schopnost pouze o 25%. V námitkách ze dne 10.6.2014 vyjádřila nesouhlas s odejmutím invalidního důchodu a s posudkem OSSZ Brno – venkov, neboť lékařka neoprávněně snížila hodnocení o 10% na základě délky její pracovní doby. Navrhla zrušení napadeného rozhodnutí. Žalovaná přezkoumala napadené rozhodnutí vzhledem k námitce účastnice řízení a posoudila invaliditu podle § 5 písm. j) a § 8 odst. 9 zák. č. 582/1991 Sb. Podle posudku o invaliditě ze dne 16.7.2014 bylo zjištěno, že účastnice řízení není již invalidní podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, neboť míra poklesu její pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla určena ve výši 15% podle kap. XIII, položka 3, písm. a) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb.

V žalobě žalobkyně namítala, že posudkový lékař nezhodnotil celkovou výkonnost a schopnost vykonávat každodenní aktivity, jak je uvedeno v položce 3, kapitoly XII a nevzal v úvahu další onemocnění a fakt, že stav se oproti roku 2012 nezměnil i přes intenzivní léčbu. Rozhodnutí bylo vydané na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu a bez přihlédnutí k ust. § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění. Navrhla, aby napadené rozhodnutí soud zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

Žalovaná ve vyjádření navrhla důkaz posudkem PK MPSV s tím, že rozhodnutí ponechává na výsledku dokazování u soudu.

Soud vyžádal posudek od Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „PK MPSV“) v Brně, který podala dne 12.1.2015. Posudková komise za účasti dalšího odborného lékaře hodnotila zdravotní stav na základě lékařských nálezů v posudkové dokumentaci, přiložených k námitkám a předložených při zasedání posudkové komise. Žalobkyni objektivně vyšetřila při svém zasedání. Po zhodnocení odborných lékařských nálezů uvedených a citovaných v posudku komise shrnula, že jde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je atopický ekzém s výraznými projevy na rukách provázené občasnými lokálními protrahovanými exacerbacemi vedoucí k nutnosti každodenní péči o kůži, čímž je funkce rukou omezena pro různé aktivity, je nutné je chránit před chladem, působením alergenů či chemických prostředků, které zdravé osobě nečiní obtíže. V období zhoršení při tvorbě prasklin kůže je třeba činnost rukou omezit na nezbytné úkony, což omezuje výkonnost i při běžném zatížení. Výskyt atopického ekzému je trvalý nejen na rukou, ale i na jiných místech těla a v obličeji, hlavě a větších plochách na lýtkách a předloktích. Léčba je chronická, lokální a celková. Další snížení pracovní schopnosti způsobuje bronchiální astma, které při zavedené terapii je převážně uspokojivě kompenzované, nicméně je nutný pobyt v prostředí bez alergenů či dráždivých látek, vlivu silnějšího chladu, střídání přechodu z tepla do chladu. Běžná nachlazení mají vleklý a zhoršený průběh. Posuzovaná s pracovními omezeními je schopna vykonávat stávající povolání za stejných podmínek, je schopna i případné rekvalifikace. Zdravotní stav lze považovat za stabilizovaný, ale posudková komise považuje zdravotní stav za hraniční, což může vést odlišnosti závěrů různých posudkových komisí a k odnětí invalidity nevedlo zlepšení zdravotního stavu, ale odlišný výklad posudkových kritérií. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s rozhodujícím dopadem na pokles pracovní schopnosti je kožní onemocnění uvedené v kap. XII, položka 3b, přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., v platném znění, neboť se jedná o středně těžké funkční postižení s poklesem pracovní schopnosti o 35% na horní hranici procentního rozmezí příslušné položky z důvodu tíže samotného postižení a s přihlédnutím k dalším onemocněním. Komise uzavřela, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byla invalidní podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, šlo o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) téhož zákona, neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%. Invalidita trvala ke dni vydání napadeného rozhodnutí.

Žalovaná nenavrhla další dokazování a ponechala na rozhodnutí soudu s ohledem na provedené dokazování.

Na základě shora provedeného důkazu posudkem PK MPSV v Brně, který po jeho zhodnocení pojal soud jako rozhodující důkaz pro posouzení žaloby a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Z důvodu žalobních námitek soud vyžádal posudek PK MPSV v Brně, který byl vypracován dne 12.1.2015. V uvedeném posudku posudková komise řádně a úplně zhodnotila zdravotní stav žalobkyně, vyjádřila se k námitkám vzneseným žalobkyní

v rozsahu dostačujícím pro zhodnocení a posouzení žaloby. Z obsahu posudku je zřejmé, že se posudková komise hodnocením zdravotního stavu řádně a podrobně, provedla objektivní vyšetření při svém zasedání a zdravotní stav zhodnotila komplexně. Na základě toho pak uzavřela, že invalidita žalobkyně ke dni vydání napadeného rozhodnutí trvala, když zdravotní stav hodnotila podle kap. XII, položka 3, písm. b), přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., a míru poklesu pracovní schopnosti určila ve výši 35%, neboť rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu atopický ekzém zhodnotila funkčně jako středně těžké postižení. Soud hodnotí vypracovaný posudek PK MPSV v Brně ze dne 12.1.2015 za úplný, podrobný, přesvědčivý a pojal ho jako zásadní důkaz pro posouzení žaloby.

Na základě jeho závěru soud zrušil napadené rozhodnutí ve smyslu ust. § 78 odst. 1 soudního řádu správního. Žalovaná je v dalším řízení vázána právním názorem soudu, že žalobkyně byla k datu napadeného rozhodnutí dne 16.7.2014 nadále invalidní a šlo o invaliditu I. stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého má úspěšná žalobkyně právo na náhradu nákladů řízení. Žalobkyně však náklady řízení ve svém podání ze dne 26.1.2015, jímž vyslovila souhlas s posudkem PK MPSV v Brně ze dne 12.1.2015 a omluvila neúčast u soudního jednání, nežádala.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 17. února 2015

JUDr. Milada Haplová, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Karolina Marešová